

ROZPROSZONA TOŻSAMOŚĆ ZĄBEK

Czy Ząbki są nadal małym miasteczkiem? Nigdy nim nie były, stanowiły małą osadę. Już nią nie są, chociaż w pewnej mierze ciągle tak wyglądają. Nie są także średnim, czy - dość dużym miastem, mimo liczby mieszkańców, która by na to wskazywała. Nawet w części nie pozostały miastem-ogrodem; ta tradycja jest tylko przywoływana w dokumentach planistycznych i oficjalnych sentymentach władz miasta.

Transformacja czasu i przestrzeni. Czas jest doświadczeniem wewnętrznym, przestrzeń – doświadczeniem zewnętrznym. Słabnący czas (poczucie zamknięcia, ograniczenia) zmniejsza wymiary przestrzenne, zagęszcza, zacieśnia przestrzeń. Zmienia się percepcja przestrzeni. Nadmierna urbanizacja Ząbek istotnie zmieniła i zmienia przestrzeń, nie zostawiając miejsca na nowe parki, szerokie aleje, małe, śródosiedlowe zieleńce, trasy spacerowe bez płotów. Zagęszczona przestrzeń jest faktem. Czas także nie opiera się zepsuciu, choć teren Ząbek jest dobrym do mieszkania miejscem na Ziemi.

Tożsamość miasta Ząbki jest rozproszona, bardziej przypominają one zbiór osad (osiedli), niż miasto. Sytuacja ta jest przedmiotem obserwacji fotografa; nie jest przedmiotem jego oceny.

Liliana Hilsberg

architekt krajobrazu, metafizyk

Jerzy Madej jest absolwentem 3-letnich studiów w Warszawskiej Szkole Fotografii. Cykl zatytułowany „Ząbki – transformacja czasu i przestrzeni” to jego praca dyplomowa, wykonywana pod kierunkiem Bogdana Konopki, znanego polskiego fotografa mieszkającego na stałe w Paryżu.

Na wystawie prezentowany jest mały fragment tej pracy.